

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 196, 724, 791, 819 i 1089) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 3a dodaje się art. 3b i art. 3c w brzmieniu:

„Art. 3b. Komisja jest właściwym organem w rozumieniu art. 4 pkt 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014 z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIP) (Dz. Urz. UE L 352 z 09.12.2014, str. 1, z późn. zm.²⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1286/2014”.

Art. 3c. 1. W przypadku naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 5 ust. 1, art. 6 i art. 7, art. 8 ust. 1–3, art. 9, art. 10 ust. 1, art. 13 ust. 1, 3 i 4 oraz art. 14 i art. 19 rozporządzenia nr 1286/2014, Komisja może, w drodze decyzji:

- 1) zakazać proponowania detalicznego produktu zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowego produktu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 4 pkt 3 rozporządzenia nr 1286/2014;
- 2) nakazać zawieszenie proponowania detalicznego produktu zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowego produktu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 4 pkt 3 rozporządzenia nr 1286/2014;
- 3) wydać publiczne ostrzeżenie wskazujące osobę odpowiedzialną za naruszenie prawa oraz charakter tego naruszenia;
- 4) zakazać posługiwania się dokumentem zawierającym kluczowe informacje, który nie spełnia wymogów art. 6–8 lub art. 10 rozporządzenia nr 1286/2014, oraz nakazać publikację nowej wersji tego dokumentu spełniającej te wymogi;

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014 z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIP) (Dz. Urz. UE L 352 z 09.12.2014, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 354 z 23.12.2016, str. 35).

²⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 354 z 23.12.2016, str. 35.

- 5) nałożyć karę pieniężną do wysokości nieprzekraczającej:
- a) w przypadku osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej:
 - kwoty 21 569 000 złotych lub 3% przychodów netto ze sprzedaży towarów i usług oraz operacji finansowych, a w przypadku zakładu ubezpieczeń – 3% składki przypisanej brutto, wykazanych w ostatnim sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, zatwierdzonym przez organ zatwierdzający, lub
 - dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie,
 - b) w przypadku osoby fizycznej:
 - kwoty 3 019 660 złotych lub
 - dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest natychmiast wykonalna.

3. Komisja, nakładając sankcje, o których mowa w ust. 1, uwzględnia okoliczności, o których mowa w art. 25 rozporządzenia nr 1286/2014.

4. W przypadku gdy osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, o której mowa w ust. 1 pkt 5 lit. a, jest jednostką dominującą albo jednostką zależną jednostki dominującej, która ma obowiązek sporządzać skonsolidowane sprawozdania finansowe zgodnie z ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2016 r. poz. 1047 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 61, 245, 791 i 1089), karę pieniężną, o której mowa w ust. 1 pkt 5 lit. a, ustala się na podstawie przychodów netto ze sprzedaży towarów i usług oraz operacji finansowych, a w przypadku zakładu ubezpieczeń – składki przypisanej brutto, wykazanych w ostatnim rocznym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym zatwierdzonym przez organ zatwierdzający jednostki dominującej.

5. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości informację w szczególności o treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 1, oraz rodzaju i charakterze naruszenia, imieniu i nazwisku osoby fizycznej lub firmie (nazwie) podmiotu, na który została nałożona sankcja, zgodnie z zasadami określonymi w art. 29 rozporządzenia nr 1286/2014.

6. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji określonych w ust. 5 wymaga podjęcia przez Komisję uchwały.

7. Informacje, o których mowa w ust. 5, dotyczące imienia i nazwiska osoby, na którą została nałożona sankcja, Komisja udostępnia na swojej stronie internetowej przez okres roku, licząc od dnia ich udostępnienia.

8. W przypadku nałożenia sankcji, o której mowa w ust. 1, Komisja może, w drodze decyzji, zobowiązać twórcę, osobę doradzającą lub sprzedającą detaliczny produkt zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowy produkt inwestycyjny, w rozumieniu rozporządzenia nr 1286/2014, do bezpośredniego poinformowania inwestorów indywidualnych w rozumieniu rozporządzenia nr 1286/2014 o rodzaju i wysokości nałożonego środka, organie właściwym do rozpatrzenia skargi lub prawie wystąpienia z roszczeniem odszkodowawczym.

9. Wpływy z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa.”;

2) w art. 16 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Członkowie Komisji mogą udostępniać informacje uzyskane w związku z ich uczestnictwem w pracach Komisji, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, pracownikom odpowiednio urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki, urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, Narodowego Banku Polskiego oraz Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, w zakresie niezbędnym dla przygotowania opinii lub stanowisk pozostających w bezpośrednim związku z pracami Komisji.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1170 i 1089) w art. 366:

1) uchyla się ust. 1;

2) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organ nadzoru wprowadza zakazy lub ograniczenia, o których mowa w art. 17 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014 z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów

inwestycyjnych (PRIIP) (Dz. Urz. UE L 352 z 09.12.2014, str. 1, z późn. zm.³⁾), w drodze decyzji.”;

3) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Zakład ubezpieczeń wykonujący działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przekazuje Komisji dokument zawierający kluczowe informacje, w rozumieniu rozporządzenia wymienionego w ust. 2, co najmniej 30 dni przed rozpoczęciem proponowania go, a w przypadku jego aktualizacji co najmniej 14 dni przed rozpoczęciem proponowania.”.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

³⁾ Patrz odnośnik nr 2.

UZASADNIENIE

Projektowana ustawa o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej stanowi wykonanie obowiązków ciążących na Rzeczypospolitej Polskiej, przewidzianych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014 z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIP) (Dz. Urz. UE L 352 z 09.12.2014, str. 1) zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/2340 z dnia 14 grudnia 2016 r. zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 1286/2014 w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych w odniesieniu do daty rozpoczęcia jego stosowania (Dz. Urz. UE L 354 z 23.12.2016, str. 35), zwanym dalej „rozporządzeniem 1286/2014”. Realizacja tych obowiązków sprowadza się do wskazania Komisji Nadzoru Finansowego jako organu odpowiedzialnego za nadzór, przestrzeganie i egzekwowanie przepisów rozporządzenia 1286/2014 oraz nakładanie kar administracyjnych za nieprzestrzeganie przepisów tego rozporządzenia.

Przepisy rozporządzenia 1286/2014 w dużej mierze mają charakter techniczny, nakładając na twórców produktu PRIIP lub osoby sprzedające taki produkt szczegółowo określone wymogi w zakresie tworzenia dokumentów zawierających kluczowe informacje w zakresie detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych. Niezależnie od faktu, iż rozporządzenie unijne, na podstawie art. 288 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ma zasięg ogólny, wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich, rozporządzenie 1286/2014 wprowadza regulacje wymagające implementacji do krajowego porządku prawnego, co zostanie dokonane w drodze nowelizacji ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 196, 724, 791, 819 i 1089).

W art. 1 projektowanej ustawy proponuje się dodanie przepisów art. 3b i art. 3c w ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym. Dodawany przepis art. 3b wskazuje Komisję Nadzoru Finansowego jako właściwy organ w rozumieniu art. 4 pkt 8 rozporządzenia 1286/2014. Zgodnie z projektowanym art. 3c Komisja będzie

uprawniona do nakładania, w drodze decyzji, kar administracyjno-prawnych, o których mowa w art. 24 ust. 2 rozporządzenia 1286/2014. W stosunku do proponowanego art. 3c ust. 1 pkt 3 zastosowanie będzie miał art. 29 ust. 3 rozporządzenia 1286/2014 stanowiący o publikacji decyzji w razie odwołania do odpowiednich organów sądowych lub innych organów oraz publikacji decyzji uchylającej poprzednią decyzję. Z kolei w treści proponowanego art. 3c ust. 1 pkt 4 proponuje się użyć pojęcia „posługiwanie się” zamiast użytego w rozporządzeniu 1286/2014 sformułowania „przekazywania”. Zaproponowane sformułowanie jest bardziej adekwatne w kontekście wprowadzanego zakazu, a także anglojęzycznej wersji rozporządzenia 1286/2014.

Przepis art. 24 ust. 2 lit. e rozporządzenia 1286/2014 określający wysokość nakładanych kar administracyjnych posługuje się pojęciem „całkowity roczny obrót jednostki prawnej, zgodnie z najnowszym dostępnym sprawozdaniem finansowym, zatwierdzonym przez organ zarządzający”. Jednakże w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2016 r. poz. 1047 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 61, 245, 791 i 1089), w której określono m.in. zakres informacji wykazywanych w sprawozdaniach finansowych jednostek, nie występuje pojęcie „całkowitego rocznego obrotu”. W związku z powyższym proponuje się stosowanie pojęć analogicznych jak w ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1170 i 1089). W odniesieniu do zakładów ubezpieczeń nakładane kary będą ustalane w zależności od przypisu składki brutto, natomiast w odniesieniu do innych jednostek – w zależności od przychodów netto ze sprzedaży towarów i usług oraz operacji finansowych. Sankcje te mają charakter indywidualny.

Zgodnie z projektowanym art. 3c ust. 3 proponuje się również zobowiązanie Komisji Nadzoru Finansowego do uwzględniania wszystkich istotnych okoliczności przy podejmowaniu decyzji w przedmiocie zastosowania określonej sankcji, zgodnie z zasadą proporcjonalności. W tym celu proponuje się bezpośrednio odwołanie do art. 25 rozporządzenia 1286/2014 zawierającego katalog istotnych okoliczności, które powinny zostać wzięte pod uwagę przy nakładaniu sankcji. Takie rozwiązanie jest uzasadnione tym, że art. 25 zawiera bezpośrednio odwołanie do art. 24 ust. 2 rozporządzenia wymagającego implementacji do prawa krajowego.

Propozycja umieszczenia powyższych przepisów w ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym jest uzasadniona brakiem możliwości skutecznego i pełnego umieszczenia tychże regulacji w poszczególnych ustawach sektorowych. Proponowane regulacje, co do zasady, mieszczą się w zakresie dwóch ustaw sektorowych, tj. ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej oraz ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1896, z późn. zm.), jednakże nie można wykluczyć pojawienia się detalicznego produktu zbiorowego inwestowania niemieszczącego się w zakresie przedmiotowym tych aktów prawnych. Rozporządzenie 1286/2014 określa obowiązki przy sprzedaży produktów i ich cechy, nie dotyczy natomiast podmiotów, które je tworzą i sprzedają. Ustawodawca europejski nie zdecydował się także na dokonanie zmian w odpowiednich dyrektywach sektorowych.

Z kolei w odniesieniu do nakładanych zakazów lub ograniczeń o charakterze generalnym, o których mowa w art. 17 rozporządzenia 1286/2014, proponuje się pozostawienie ich w art. 366 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej. Pozostawienie tego uprawnienia w ustawie sektorowej jest uzasadnione tym, że przewidziane w art. 17 rozporządzenia 1286/2014 zakazy i ograniczenia odnoszą się jedynie do rynku ubezpieczeniowego w zakresie ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych.

Ponadto proponuje się uzupełnienie przepisu art. 366 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej o przepis przewidujący skorzystanie z możliwości uregulowanej w art. 5 ust. 2 rozporządzenia 1286/2014, wprowadzający obowiązek przekazania Komisji przez zakład ubezpieczeń wykonujący działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dokumentu zawierającego kluczowe informacje co najmniej 30 dni przed rozpoczęciem proponowania go oraz co najmniej na 14 dni przed rozpoczęciem proponowania aktualizacji funkcjonującego dokumentu zawierającego kluczowe informacje. Takie rozwiązanie wynika z faktu, iż na poziomie Unii Europejskiej obowiązuje zakaz systematycznej kontroli warunków produktów ubezpieczeniowych przez organy nadzoru. Zasada ta znajduje odzwierciedlenie w art. 21 ust. 1 akapit pierwszy obowiązującej obecnie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Solvency II) (Dz. Urz. UE L 335 z 17.12.2009, str. 1, z późn. zm.). Skutkiem tego jest

brak bieżącej informacji otrzymywanej przez organ nadzoru o nowo wprowadzanych produktach ubezpieczeniowych, co może negatywnie wpłynąć na efektywność korzystania z kompetencji określonych w art. 17 rozporządzenia 1286/2014.

Nie zachodzi okoliczność przewidziana w art. 22 ust. 1 akapit 2 rozporządzenia 1286/2014 upoważniająca państwa członkowskie do niewprowadzania przepisów dotyczących sankcji administracyjnych za naruszenia podlegające sankcjom karnym na mocy ich prawa krajowego.

Jak wskazano wyżej, regulacje rozporządzenia 1286/2014 zostały wcześniej częściowo implementowane do krajowego porządku prawnego w art. 366 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej. W związku z proponowanym nowym brzmieniem art. 3b ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym art. 366 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej zmienia się.

Pierwotnym terminem rozpoczęcia stosowania rozporządzenia 1286/2014 był dzień 31 grudnia 2016 r., jednakże wskutek odrzucenia przez Parlament Europejski w dniu 14 września 2016 r. regulacyjnych standardów technicznych określających elementy dokumentu zawierającego kluczowe informacje, Komisja Europejska odroczyła termin rozpoczęcia jego stosowania na dzień 1 stycznia 2018 r. W związku z tym, termin wejścia ustawy w życie został wyznaczony na dzień 1 stycznia 2018 r.

Proponowana zmiana brzmienia ust. 3 w art. 16 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym jest konsekwencją jej nowelizacji dokonanej w czerwcu 2016 r. W wyniku wprowadzonej zmiany, w skład Komisji Nadzoru Finansowego wchodzi minister właściwy do spraw gospodarki lub jego przedstawiciel. Niezbędne jest zatem uzupełnienie przepisów ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym o przepisy, które pozwolą ministrowi właściwemu do spraw gospodarki lub jego przedstawicielowi udostępniać pracownikom Ministerstwa Rozwoju informacje uzyskane w związku z uczestnictwem w pracach KNF, w tym informacje podlegające ustawowej ochronie, w zakresie, w jakim jest to niezbędne dla przygotowania opinii lub stanowisk pozostających w bezpośrednim związku z pracami KNF. Tego rodzaju unormowania w odniesieniu do pozostałych tzw. nietatowych członków KNF, tj. ministra właściwego do spraw instytucji finansowych lub jego przedstawiciela, ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego lub jego przedstawiciela, Prezesa NBP lub oddelegowanego przez niego członka zarządu Narodowego Banku Polskiego

oraz przedstawiciela Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, zawiera art. 16 ust. 3 ustawy w dotychczasowym brzmieniu.

Projektowana ustawa nie wymaga przedstawiania jej organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (98/415/WE) w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. UE L 189 z 03.07.1998, str. 42).

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), dlatego też projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji.

Projektowana ustawa będzie miała nieznaczny wpływ na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców w zakresie wynikającym z rozporządzenia 1286/2014 w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych. Dotyczy to możliwości nakładania przez Komisję Nadzoru Finansowego określonych kar administracyjnych za nieprzestrzeganie przepisów tego rozporządzenia.

Zgodnie z art. 5 ustawy dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny. Nikt nie zgłosił uwag w tym trybie.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Piotr Nowak, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jakub Westfal, tel.: 22 6945495 email: jakub.westfal@mf.gov.pl Andrzej Rowiński, tel.: 22 6944412 email: andrzej.rowinski@mf.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 14 lipca 2017 r.</p> <p>Źródło: Prawo UE – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014 z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIP) (Dz. Urz. UE L 352 z 09.12.2014, str. 1, z późn. zm.),</p> <p>Nr w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów: UC85</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt ustawy o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej ma na celu wykonanie obowiązków ciążących na Rzeczypospolitej Polskiej przewidzianych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014 z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIP), dalej „rozporządzenie 1286/2014”.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Wprowadzenie zmian do ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 196, z późn. zm.) zakłada wskazanie Komisji Nadzoru Finansowego jako organu odpowiedzialnego za nadzór, przestrzeganie i egzekwowanie przepisów rozporządzenia 1286/2014 oraz nakładanie kar administracyjnych za nieprzestrzeganie przepisów tego rozporządzenia.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Rozporządzenie 1286/2014 będzie obowiązywało bezpośrednio. Niezależnie od tego wprowadza ono regulacje, z których wynika potrzeba zmian w przepisach prawnych poszczególnych państw członkowskich UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Komisja Nadzoru Finansowego			Komisja Nadzoru Finansowego będzie zobowiązana do sprawowania nadzoru nad przestrzeganiem przepisów rozporządzenia 1286/2014.
Zakłady ubezpieczeń, wykonujące działalność w zakresie ubezpieczeń działu I	27 (stan na dzień 30 maja 2017 r.).	Komisja Nadzoru Finansowego	Zakłady ubezpieczeń działu I, brokerzy ubezpieczeniowi, agenci ubezpieczeniowi oraz banki oferujące ubezpieczeniowe produkty inwestycyjne będą obowiązane stosować przepisy rozporządzenia 1286/2014, a w przypadku ich nieprzestrzegania będą podlegały karom administracyjnym nakładanym przez KNF.
Brokerzy ubezpieczeniowi	1323 brokerów ubezpieczeniowych (stan na dzień		

Agenci ubezpieczeniowi	31 grudnia 2016 r.; brak danych dotyczących liczby brokerów sprzedających ubezpieczeniowe produkty inwestycyjne);		
	32 298 agentów ubezpieczeniowych oraz 230 475 osób wykonujących czynności agencyjne (stan na dzień 31 grudnia 2016 r.;		
Banki	brak danych dotyczących liczby agentów sprzedających ubezpieczeniowe produkty inwestycyjne);		
	35 banków w formie spółek akcyjnych, 558 banków spółdzielczych oraz 1 bank państwowy (stan na 30 maja 2017 r.);		
	brak danych dotyczących liczby banków uczestniczących w sprzedaży ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych.		

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy został poddany procesowi opiniowania i konsultacji publicznych, który objął Komisję Nadzoru Finansowego, Narodowy Bank Polski, Rzecznika Finansowego, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Polską Izbę Ubezpieczeń, Polską Izbę Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych, Polską Izbę Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych, Stowarzyszenie Polskich Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych, Ogólnopolskie Stowarzyszenie Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych, Związek Banków Polskich, Kasę Krajową SKOK, Izbę Zarządzających Funduszami i Aktywami.

W dniu 3 kwietnia 2017 r. odbyła się w Ministerstwie Finansów konferencja uzgodnieniowa. Większość zgłoszonych uwag miała charakter redakcyjno-legislacyjny oraz została uwzględniona w treści projektu.

Omówienie uwag zawiera raport z konsultacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	<p>W projekcie ustawy proponuje się wskazanie Komisji Nadzoru Finansowego jako organu sprawującego nadzór nad przestrzeganiem przepisów rozporządzenia 1286/2014. Obowiązki właściwego organu są określone na poziomie unijnym.</p> <p>Rozporządzenie 1286/2014 będzie obowiązywało bezpośrednio, niemniej proponuje się skorzystanie z opcji określonej w art. 5 ust. 2 tego rozporządzenia, na podstawie którego zakład ubezpieczeń będzie przekazywał KNF dokument zawierający kluczowe informacje przed wprowadzeniem ubezpieczeniowego produktu inwestycyjnego do obrotu.</p> <p>Projektowane regulacje będą miały wpływ na działalność Komisji Nadzoru Finansowego. W ramach dodatkowych zadań KNF będzie monitorować rynek ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych i wydawać zakazy i ograniczenia zgodnie z art. 17 rozporządzenia 1286/2014 czy też sprawować nadzór nad wykonywaniem obowiązków w zakresie dokumentów zawierających kluczowe informacje. Zadania nałożone na KNF, co do zasady, powinny zostać zrealizowane w ramach obecnych zasobów kadrowych Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego. Niemniej w związku z nałożeniem dodatkowych obowiązków, w ocenie UKNF, ich wykonanie będzie wymagało przyznania dodatkowych środków i etatów. Postulat ten może być rozważony przy planowaniu budżetu państwa na kolejny rok.</p> <p>Kary pieniężne nakładane na dystrybutorów detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych, w tym zakłady ubezpieczeń, będą stanowiły dochód budżetu państwa. Przedstawienie prognoz dotyczących liczby i wysokości nakładanych przez KNF kar pieniężnych w chwili obecnej nie jest możliwe i będzie uzależnione od przyszłej praktyki rynkowej.</p>											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	Duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
W ujęciu niepieniężnym	Duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Wprowadzenie proponowanych zmian powinno zwiększyć zaufanie klientów z sektora małych i średnich przedsiębiorstw do działalności zakładów ubezpieczeń oraz innych dystrybutorów oferujących ubezpieczeniowe produkty inwestycyjne.										
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Wprowadzenie proponowanych zmian powinno zwiększyć zaufanie obywateli, będących klientami dystrybutorów ubezpieczeń, ich rodzin oraz gospodarstw domowych do działalności zakładów ubezpieczeń oraz innych dystrybutorów oferujących ubezpieczeniowe produkty inwestycyjne.										
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

 tak
 nie
 nie dotyczy zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne: zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne: bez zmian

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.

 tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne: demografia
 mienie państwowe informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny oraz pozostałe obszary wskazane w pkt 10.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planowane wykonanie przepisów ustawy nastąpi wraz z jej wejściem w życie.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Stosowanie regulacji będzie stanowić przedmiot bieżących analiz prowadzonych przez Ministerstwo Finansów oraz Komisję Nadzoru Finansowego.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

Raport z konsultacji

projektu ustawy o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, z uwzględnieniem zestawienia uwag, o którym mowa w § 50 ust. Regulaminu pracy Rady Ministrów

1. Omówienie wyników przeprowadzanych konsultacji publicznych/opiniowania.

Lp.	Jednostka redakcyjna/część projektu założeń projektu ustawy	Podmiot, który przedstawił stanowisko/opinię	Stanowisko/opinia podmiotu	Stanowisko MF
1.		Narodowy Bank Polski	<p>W opinii Narodowego Banku Polskiego zmiany w projektowanej ustawie zwiększają poziom ochrony klientów. Jednak zdaniem NBP, mając na uwadze przejrzystość produktów związanych z ubezpieczeniowymi funduszami kapitałowymi (UFK), należy uporządkować strukturę opłat i sposób ich pobierania. Ubezpieczenia z UFK pełnią analogiczną funkcję jak fundusze inwestycyjne, lecz są z reguły droższe. Na rynkach finansowych podejmowanych jest szereg działań, które mają na celu ochronę interesów klienta. Do działań tych należy zaliczyć rozporządzenie PRIIPs¹ mające na celu wystandaryzowanie informacji dotyczącej detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych, w celu podejmowania optymalnych decyzji ekonomicznych przez klientów.</p> <p>W Polsce funkcjonuje bardzo dużo produktów ubezpieczeniowych z UFK.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Uwaga została uwzględniona w zakresie procentowego określania wysokości kosztów poprzez regulacje zawarte w projektowanej ustawie o dystrybucji ubezpieczeń, implementującej regulację dyrektywy 2016/97 w sprawie dystrybucji ubezpieczeń (IDD).</p> <p>W zakresie maksymalnego poziomu opłat Ministerstwo Finansów podzieliło opinię Narodowego Banku Polskiego,</p>

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 1286/2014 z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIP) (L 352/1).

			<p>Oplaty pobierane przez zakłady ubezpieczeń nie są wystandaryzowane. Standaryzacja, o której mowa w tabeli 2 aneksu VI projektu rozporządzenia dotyczącego regulacyjnych standardów technicznych² (RTS) wydaje się niewystarczająca i trudna do zastosowania w Polsce. Narodowy Bank Polski jest zdania, że propozycja prezentacji opłat przedstawiona w aneksie do rozporządzenia PRIIPs nie przyczyni się do zmiany sposobu pobierania opłat przez zakłady ubezpieczeń, a jedynie do jego innej prezentacji.</p> <p>Postulujemy zatem ustawowe ujednoczenie sposobu pobierania opłat w produktach inwestycyjnych, które lokują środki w ubezpieczeniowych funduszach kapitałowych, o czym wspominaliśmy w piśmie z dnia 5 stycznia 2017 r. (znak: DP-II-EW-024-708/2016) skierowanym do Pana Piotra Nowaka Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Finansów. Ponadto proponujemy, aby opłata dystrybucyjna naliczana była w procentach składki, a opłata za zarządzanie w procentach aktywów UFK. Sugerujemy też nałożenie górnej granicy tych opłat. Uważamy, że działania podejmowane w tym zakresie powinny być zsynchronizowane z działaniami legislacyjnymi odnoszącymi się do obniżenia poziomu opłat w funduszach inwestycyjnych. W opinii NBP należy zadbać o to, aby sposób i poziom pobieranych opłat w funduszach inwestycyjnych i w ubezpieczeniowych funduszach kapitałowych był identyczny.</p>	<p>iż prace powinny być prowadzone równoległe z działaniami na rynku funduszy inwestycyjnych.</p> <p>W świetle proponowanego przez Komisję Nadzoru Finansowego ograniczenia maksymalnej opłaty za zarządzanie otwartymi funduszami inwestycyjnymi taka dyskusja mogłaby się odbyć na etapie implementacji dyrektywy MiFID II w zależności od przyjętego kierunku rozwiązań legislacyjnych.</p> <p>Kwestia opłat w szeroko rozumianych produktach inwestycyjnych stanowi przedmiot szeregu nowych regulacji, które weszły już w życie (np. ustawa z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej) bądź stanowi przedmiot prac legislacyjnych, m.in. w zakresie projektowanej ustawy o dystrybucji ubezpieczeń. Projekt ustawy, w ślad za dyrektywą IDD, nakłada obowiązek ujawniania wysokości kosztów dystrybucji przy umowach ubezpieczenia z elementem</p>
--	--	--	--	--

² Rozporządzenia delegowane Komisji (UE) z dnia 30.6.2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014 w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIP) przez ustanowienie regulacyjnych standardów technicznych w zakresie prezentacji, treści, przeglądu i zmiany dokumentów zawierających kluczowe informacje oraz warunków spełnienia wymogu przekazania takich dokumentów.

				<p>inwestycyjnym. Dodatkowo, proponuje się, aby dystrybutorzy ubezpieczeń byli zobowiązani do ujawniania wysokości kosztów prowizji uzyskiwanych w związku z proponowaną umową ubezpieczenia.</p> <p>Duże znaczenie dla ochrony klientów będzie miało także samo rozporządzenie 1286/2014, którego funkcjonowanie zapewnia przedmiotowa ustawa. Na jego podstawie klient będzie otrzymywał odpowiednie informacje w zrozumiałej formie przed zawarciem umowy. Dodatkowo, Komisja Nadzoru Finansowego będzie monitorować rynek ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych oraz będzie uprawniona do wydawania zakazów sprzedaży produktów stanowiących zagrożenie dla klientów.</p> <p>Przedmiotowy projekt ustawy korzysta także z przewidzianej w art. 5 ust. 2 rozporządzenia 1286/2014 opcji narodowej dla państw członkowskich, wprowadzając obowiązek przekazania Komisji przez zakład ubezpieczeń wykonujący działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dokumentu zawierającego kluczowe informacje co najmniej 30 dni przed pierwszym wprowadzeniem go do obrotu oraz co</p>
--	--	--	--	--

				<p>najmniej na 14 dni przed wprowadzeniem do obrotu aktualizacji funkcjonującego dokumentu zawierającego kluczowe informacje.</p> <p>Zarówno nowa ustawa o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, rozporządzenie 1286/2014 oraz projekt ustawy o dystrybucji ubezpieczeń wprowadzają nowe, istotne rozwiązania w zakresie transparentności kosztów związanych z ubezpieczeniami o charakterze inwestycyjnym. Niemniej, rynek ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych będzie podlegał dalszym obserwacjom. W razie gdyby wprowadzane regulacje okazały się niewystarczające, Ministerstwo Finansów będzie poszukiwało dalszych efektywnych rozwiązań.</p> <p>Ponadto, w Ministerstwie Sprawiedliwości pracuje zespół roboczy mający na celu kompleksowe rozwiązanie problemów związanych z ubezpieczeniami na życie zaliczanymi do grupy 3 działu I załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej. W pracach zespołu uczestniczą także przedstawiciele Ministerstwa Finansów.</p>
--	--	--	--	--

2.		Konfederacja Lewiatan	Konfederacja Lewiatan zwraca uwagę, że rozporządzenie 1286/2014 w art. 17 przewiduje jedynie fakultatywną możliwość dla organów krajowych do wprowadzenia zakazów lub ograniczeń, istotne jest więc aby organ krajowy (KNF) korzystał z tych uprawnień fakultatywnie, w dodatku przy precyzyjnie określonych kryteriach dla każdego z rodzaju uprawnień. Wskazujemy bowiem, iż w obecnej treści projektu ustawy brak jest przepisów regulujących zakres uprawnień KNF do nakładania nakazów i zakazów określonych w art. 17 rozporządzenia.	Uwaga nieuwzględniona Regulacja art. 17 ust. 1 rozporządzenia 1286/2014 nie stanowi opcji narodowej dla państw członkowskich do niewprowadzania jego postanowień. Jest to wyłącznie nadanie uprawnienia właściwemu organowi do stosowania zakazów lub ograniczeń, o których mowa w art. 17. Państwa członkowskie są jedynie zobligowane do wskazania właściwego organu.
3.		Polska Izba Ubezpieczeń	<p>Chcielibyśmy jednocześnie po raz kolejny podkreślić, że rynek ubezpieczeń popiera podstawowy cel Rozporządzenia PRIIPs jakim jest zapewnienie klientowi jasnej informacji o produkcie, w celu zwiększenia transparentności i porównywalności produktów finansowych, w tym produktów ubezpieczeniowych o charakterze inwestycyjnym. Jednakże, jak zostało już wskazane we wcześniejszej korespondencji z Ministerstwem Finansów, wdrożenie wymagań przewidzianych przez Rozporządzenie PRIIPs stanowić będzie duże wyzwanie dla zakładów ubezpieczeń.</p> <p>Zidentyfikowane przez branżę, na etapie prac nad przygotowaniem do wdrożenia Rozporządzenia PRIIPs w oparciu o poprzedni projekt Regulacyjnych Standardów Technicznych do PRIIPs, wątpliwości dotyczą w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Obowiązku przekazywania KID dla produktów PRIIPs, gdzie UFK inwestują wszystkie środki w fundusze objęte Dyrektywą UCITS. 2. Braku możliwości zaprezentowania wszystkich wymaganych informacji w KID na 3 stronach w produktach wielofunduszowych. 3. Wyodrębnienia kosztów ochrony w ramach KID. 4. Kategoryzacji produktów. 5. Wyłączenia tradycyjnych ubezpieczeń na życie i dożycie, gdzie jedynym elementem narażonym na ryzyko rynkowe jest udział ubezpieczonego w zysku z inwestowanych rezerw techniczno-ubezpieczeniowych z zakresu PRIIPs. 	Rozporządzenie 1286/2014 będzie podlegało bezpośredniemu stosowaniu we wszystkich państwach członkowskich. Celem projektowanej ustawy jest jedynie zapewnienie jej stosowania na polskim rynku. Brak jest zatem możliwości odejścia od stosowania niektórych jego przepisów czy też ich doprecyzowania. Ponadto, podniesione postulaty stanowią materię europejską, nie odnoszą się do projektowanej ustawy, stanowią uwagi odnośnie technicznego stosowania w praktyce regulacji rozporządzenia 1286/2014.

			<p>6. Relacji KID do innych kart realizujących wymagania Rekomendacji U oraz ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.</p> <p>Szczegółowy opis wskazanych powyżej wątpliwości oraz problemów wynikających dla zakładów ubezpieczeń z Rozporządzenia PRIIPs wraz z propozycją rozwiązania przesyłamy w załączeniu do niniejszego pisma.</p> <p><i>1/ Załącznik - Główne problemy i pytania zakładów ubezpieczeń wynikające z wymogów PRIIPs - opis problemu i propozycja PIU</i></p> <p>1. Obowiązek przygotowania KID dla produktów PRIIPs, gdzie UFK inwestują wszystkie środki w fundusze objęte Dyrektywą UCITS</p> <p>Propozycja z odrzuconego RTS - opis problemu</p> <p>Rozporządzenie PRIIP przewiduje, że podmioty objęte dyrektywą UCITS nie są objęte wymaganiami tego Rozporządzenia do 2019 r. Jednocześnie wiele produktów ubezpieczeniowych zawiera w sobie produkty dostarczane przez UCITS. Powoduje to, że karta de facto tego samego produktu przygotowana na bazie dotychczasowych przepisów dotyczących UCITS będzie się różnić w stosunku do kart przygotowanej na bazie rozporządzenia PRIIPs do końca 2018 r., co będzie wynikało z różnej metodyki ustalania poziomu ryzyka, prezentacji wyników inwestycyjnych i kosztów. Będzie to niezrozumiałe dla klientów i może wprowadzać ich w błąd. W odniesieniu do relacji pomiędzy poszczególnymi dostawcami usługi finansowych będzie prowadziło do zróżnicowania pozycji konkurencyjnej ubezpieczycieli i podmiotów objętych dyrektywą UCITS, w szczególności w wielu przypadkach ten sam fundusz inwestycyjny występujący jako produkt oferowany w reżimie prawnym przewidzianym dla UCITS, będzie prezentował się lepiej niż ten sam fundusz w ofercie ubezpieczyciela ze względu na bardziej złożony i restrykcyjny sposób ustalania poziomu ryzyka w Rozporządzeniu PRIIP.</p> <p>Propozycja PIU</p> <p>Powinna istnieć możliwość przewidywać możliwość, że w okresie do 2019 r. w sytuacji, gdy produkt ubezpieczeniowy stanowi jedynie opakowanie produktu</p>	
--	--	--	--	--

dostarczanego przez UCITS, mogą być wykorzystane karty według obecnego standardu UCITS, np. poprzez stosowne odesłanie.

Jest to spójne z preambułą i przepisami Rozporządzenia PRIIPs, które pozytywnie odnoszą się do przedłużenia terminu wprowadzenia zmodyfikowanej karty dla UCITS (por. pkt 35 preambuły). Skoro obecny kształt kart produktów na rynku UCITS europejski normodawca uznał za wystarczająco aktualny i nie wymagający korekt w najbliższej przyszłości, to konsekwentnie należy do uwzględnienia w sytuacji, gdy produkty ubezpieczeniowe stanowią jedynie opakowanie dla takiego podejścia.

2. Dotychczasowe rozwiązania zawarte w RTS do PRIIPs powodowały, że w produktach wielofunduszowych nie było możliwości zaprezentowania wszystkich wymaganych informacji w KID na 3 stronach.

Propozycja z odrzuconego RTS - opis problemu

Przepisy RTS, w szczególności art. 14, nakładają obowiązki, których faktyczna realizacja nie jest możliwa do osiągnięcia w zakładanych 3 stronach karty. W szczególności wymaga podania dla każdego UFK informacji o poziomie ryzyka i 3 scenariuszach stopy zwrotu. W praktyce powoduje to, że dla produktów, które zawierają wielość opcji inwestycyjnych dostępnych dla klienta, tak sformatowanych informacji tych nie da się w sposób zwięzły przedstawić na 3 stronach, co niweczy jedną z podstawowych wartości, którą miało wnieść Rozporządzenie PRIIP. Podmioty, które mają w ofercie nierzadko dziesiątki funduszy w ramach jednej polisy stanęły przed nierozwiązywalnym dylematem, czy podjąć ryzyko przygotowania wystarczającej, wymaganej RTS treści, ale przekroczyć limit 3 stron, czy może jednak zmieścić się na 3 stronach, ale nie zawrzeć wszystkich treści wymaganych przez RTS.

Propozycja PIU

Wydaje się, że należy postawić na wartość jaką jest zwięzłość karty. Informacje szczegółowe są i tak dostępne klientowi w dokumentacji składającej się na treść umowy, i problemem, z którym borykają się klienci jest obszerność tych

dokumentów.
Proponujemy, zatem rozwiązania, które będą miały charakter uogólniający lub grupujący informacje.

Możliwe do przyjęcia rozwiązania:

1. Umożliwienie pokazywania jednolitego, modelowego portfela dla klienta - tak jak w obecnym projekcie RTS przyjęto abstrakcyjny model klienta, który inwestuje równowartość 1000 lub 10000 EUR. Podobnie ubezpieczyciele mogą przyjąć model typowego klienta i dokonanej przez niego alokacji.
2. Umożliwienie prezentacji danych w sposób uśredniony, widełkowy lub zagregowany (np. per grupa funduszy, a nie przez każdy fundusz odrębnie).
3. Wyodrębnienie kosztów ochrony w

ramach KID Propozycja z odrzuconego RTS -

opis problemu

RTS w poprzedniej wersji nakazywał łączne wykazanie kosztów ochrony ubezpieczeniowej łącznie z kosztami zarządzania. Stała za tym idea, by klient otrzymał uproszczoną i porównywalną informację o kosztach w postaci jednego wskaźnika kosztowego (Return In Yield). RTS co prawda przewidywał, że równoległe korzyści z części ochronnej również są wykazywane, ale w wyodrębniony sposób. W ten sposób, w przypadku porównywania produktów ubezpieczeniowych i innych inwestycyjnych będzie dochodziło do asymetrii informacji. Koszty produktów ubezpieczeniowych będą zawsze wyższe, co będzie łatwo widoczne, a korzyści będą prezentowane odrębnie (np. w postaci odrębnego czwartego scenariusza, który był przewidziany przez RTS), co już będzie wymagało dużo bardziej złożonego procesu porównawczego. Takie podejście niweczyło jeden z podstawowych celów Rozporządzenia PRIIPs, tj. porównywalność, a dodatkowo powodowało asymetrię w traktowaniu różnych uczestników rynku.

Patrząc z perspektywy rynku polskiego, warto zauważyć, że stoi to również w sprzeczności z postulowanym zwiększaniem części ochronnej w produktach inwestycyjnych. Wdrożenie RTS w poprzedniej wersji mogłoby być czynnikiem zachęcającym do zmniejszania części ochronnej w tego typu ubezpieczeniach, jako mniej korzystnie prezentujących się w kartach produktu.

Propozycja PIU

Prezentacja kosztów części ochronnej i inwestycyjnej powinna być dokonywana oddzielnie, tak jak to się dzieje w przypadku informowania o wynikach. Pozwoli to na zachowanie symetrii obu komponentów i wyrówna szanse uczestników rynku. Koszty, które trudno przypisać do poszczególnych kategorii mogłyby być dzielone proporcjonalnie wg wysokości odpowiednich części składki przeznaczanej na komponenty ochronne i inwestycyjne.

4. Kategoryzacja produktów

Propozycja z odrzuconego RTS - opis

problemu

Jedną z wyjściowych koncepcji technicznych przyjętych przez RTS był podział różnych produktów inwestycyjnych na 4 kategorie (por. Aneks 2), które następnie determinowały dalsze podejście zarówno do określenia profilu ryzyka, jak i scenariuszy stóp zwrotu. Zarówno prace wdrożeniowe poszczególnych zakładów, jak i te przeprowadzane na poziomie PIU wykazały, że istnieją daleko idące rozbieżności w interpretacji, do której kategorii należą produkty z UFK. Część zakładów przyjmowała, że właściwą klasyfikacją jest kategoria 2, inne, że powinna być brana pod uwagę kategoria 3. Prowadziłoby to niejednorodność w prezentacji informacji, wynikające z braku interpretacyjnej jasności treści RTS.

Propozycja PIU

Powinno być jasno wskazane do której kategorii zaliczany jest produkt z UFK. Obecnie przyjęta definicja nie pozwalała na czytelną i niepozbawioną ryzyka prawnego kwalifikację. Przy czym dla realizacji celów zakładanych przez PRIIPs

wydaje się, że co do zasady UFK powinny być klasyfikowane do kategorii 2. Kategoria 3 implikuje, stosowanie takich metod pomiaru ryzyka, jak symulacje Monte Carlo, co nie jest proporcjonalnym wymogiem dla tej klasy instrumentów.

5. Wyłączenie tradycyjnych ubezpieczeń na życie i dożycie, gdzie jedynym elementem narażonym na ryzyko rynkowe jest udział ubezpieczonego w zysku z inwestowanych rezerw techniczno-ubezpieczeniowych z zakresu PRIIPs

Propozycja z odrzuconego RTS - opis problemu

Interpretacja dotychczasowego RTS sugeruje, że tradycyjne ubezpieczenia na życie i dożycie z udziałem w zysku objęte są wymaganiami PRIIPs. Poprzez tradycyjne ubezpieczenia na życie i dożycie rozumiemy produkty, w których ubezpieczyciel gwarantuje za składkę określoną sumę ubezpieczenia. Część z produktów dodatkowo oferuje klientom udział w zysku z inwestowanych rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, co powoduje, że niektórzy kwalifikują je jako produkty podlegające wahaniom rynkowym i jako takie podlegające Rozporządzeniu PRIIP.

W konsekwencji - zastosowanie regulacji PRIIPs dla tej kategorii powoduje, że są one w rażąco sposób dyskryminowane w prezentacji kosztów wobec innych kategorii podległych Rozporządzeniu PRIIP, bowiem składka ubezpieczeniowa w całości jest traktowana jako koszt, co nie ma miejsca w przypadku składki alokowanej w przypadku produktów z UFK. Paradoksalnie może to prowadzić do eliminowania oferowania udziału z zysku osiąganego na inwestowanych rezerwach jako komponentu tego produktu, co poprawi prezentację produktu na etapie sprzedażowym, ale pogorszy faktyczną wartość dla klienta.

Propozycja PIU

Przyjęcie jednego z dwóch podejść

Doprowadzenie do wyłączenia produktów typu endowment z zakresu Rozporządzenia PRIIPs, gdzie udział w zysku jest świadczeniem dodatkowym ponad gwarantowaną wartość w postaci sumy ubezpieczenia

- (a) Przyjęcie takich form prezentacji kosztów, które spowodują, że produkt ten

nie będzie dyskryminowany w porównaniach kosztowych względem innych kategorii produktowych

6. Relacja KID do innych kart realizujących wymagania Rekomendacji U oraz art. 22 UDUiR. Czy i jak możemy uniknąć podawania tych samych informacji w różnych formach?

Propozycja z odrzuconego RTS - opis problemu

W ostatnich latach w krajowym porządku prawnym pojawił się szereg regulacji, które wpływają na treść i formę kart produktów. Na poziomie ustawowym jest to art. 22 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej. Na poziomie regulacji wydawanych przez KNF są to rekomendacje i wytyczne. W szczególności Rekomendacja U (Rek. 15.4) oraz Wytyczne dla zakładów ubezpieczeń dot. dystrybucji ubezpieczeń (Wyt 7.6 , 9.4., 9.5.) wymagają przygotowania karty produktu, zawierającej określone składniki informacyjne oraz prezentowanej w określonej formie. Z kolei Rekomendacje dot. badania adekwatności produktów wprowadziły określone, precyzyjne zasady prezentowania symulacji dot. stóp zwrotu (Rek. 1.5).

Wymagania te są trudne do pogodzenia z przepisami RTS w dotychczasowej wersji. O ile wymogi z przywołanego wyżej art. 22 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej wydają się mieścić w koncepcji karty produktu PRIIPs, to wymagania Rekomendacji i Wytycznych KNF, ze względu na ich obszerność nie są do pogodzenia z dość sztywną strukturą wymaganą przez RTS. Jeśli chodzi o Rekomendacje dot. adekwatności to źródłem kolizji jest odmiennosc założeń w prezentowaniu wyników inwestycyjnych.

Teoretycznie możliwe jest pogodzenie wszystkich tych wymogów poprzez odrębne karty produktów realizujące poszczególne źródła wymogów, ale rozwiązanie to należy odrzucić jako szkodliwe z punktu widzenia wartości informacyjnej dla klienta. Klient otrzymywałby kilka kart produktów, o różnej strukturze i różnych ujęciach tych samych treści, co powodować będzie dezorientację i ryzyko

			<p>podejmowania decyzji w oparciu o błędne rozumienie cech produktu.</p> <p>Propozycja PIU</p> <p>Powinniśmy dążyć do sytuacji, w której klientowi przedstawiana jest jedna karta produktu.</p> <p>W tym zakresie proponujemy, w krótkim terminie aneksowanie Rekomendacji i Wytycznych poprzez przyjęcie, że w przypadku produktów objętych PRIIPs stosuje się kartę zgodną z PRIIPs. W dłuższym terminie, po wydaniu RTS i po ustabilizowaniu praktyki jego stosowania, proponujemy przegląd listy komponentów informacyjnych wymaganych przez akty wydawane przez KNF w celu dopasowania do regulacji obowiązujących na rynku europejskim.</p>	
4.	Art. 1 projektu ustawy zmieniającej	Narodowy Bank Polski	<p>w art. 1 projektu przed treścią „nadzorze nad rynkiem finansowym” należy dodać literę „o”</p>	Uwaga uwzględniona
5.	Art. 3b ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym	Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami	<p>W pierwszej kolejności Izba wskazuje na konieczność uzupełnienia opisu rozporządzenia nr 1286/2014 zawartego w proponowanym przepisie art. 3b ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze finansowym („Ustawa”) o oznaczenie właściwego dziennika urzędowego (tj. Dz. Urz. UE L 232 z 09.12.2014, s. 1 oraz Dz. Urz. UE L 324 z 23.12.2016, s. 35) - patrz § 161a ust. 3 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" („Zasady techniki prawodawczej”).</p>	Uwaga uwzględniona
6.	Art. 3c i 3d ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym	Konfederacja Lewiatan	<p>Konfederacja Lewiatan pragnie także zwrócić uwagę, że projektowane przepisy ustawy wprowadzają obowiązki zakładów ubezpieczeń oraz uprawnienia Komisji Nadzoru Finansowego o charakterze ogólnym, bez precyzyjnego wskazania sposobu ich wykonania. W szczególności brak jest wskazania terminu, w jakim zakład ubezpieczeń obowiązany jest do przekazania organowi nadzoru dokumentu zawierającego kluczowe informacje przed wprowadzeniem go do obrotu, jak</p>	Uwaga częściowo uwzględniona Uwaga została uwzględniona w zakresie wskazania terminu na przekazanie organowi nadzoru dokumentu zawierającego poprzez uwzględnienie uwagi Komisji Nadzoru

	wym		również wymagań dotyczących aktualizacji już obowiązujących KID. W projekcie nie zostało również określone, w jakim terminie KNF może podjąć decyzję o wprowadzeniu zakazu lub ograniczenia wprowadzania do obrotu, dystrybucji lub sprzedaży niektórych ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych lub ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych o określonych cechach lub rodzaju działalności finansowej lub praktyki zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji. Analogiczne wątpliwości odnoszą się do uprawnień KNF, które zostały przewidziane w projektowanym art. 3c ust. 1 pkt 1 i 2 projektu.	Finansowego. Przepisy dotyczące aktualizacji obowiązujących KID uregulowane zostały w art. 15 i 16 aktu delegowanego do rozporządzenia 1286/2014 dotyczącego regulacyjnych standardów technicznych (RTS). W odniesieniu do możliwości zastosowania określonych środków przesłanki oraz zakres zostały szczegółowo uregulowane w rozporządzeniu 1286/2014
7.	Art. 3c ust. 1 i art. 3d ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym	Polska Izba Ubezpieczeń	W szczególności brak jest wskazania terminu w jakim zakład ubezpieczeń obowiązany jest przekazać do organu nadzoru dokument zawierający kluczowe informacje (KID) przed wprowadzeniem produktu PRIIP do obrotu oraz charakteru ww. czynności. Projekt ustawy nie odnosi się również do wymagań dotyczących aktualizacji już obowiązujących KID. W związku z powyższym proponujemy odpowiednie doprecyzowanie dodawanego do obecnie obowiązującej ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym art. 3c ust. 1 oraz art. 3d ust. 1. Pragniemy również zwrócić uwagę na brak określenia w projekcie ustawy przepisów wykonawczych odnoszących się do decyzji określonych w proponowanym art. 3c ust. 1 oraz art. 3d ust.1. Brak takich przepisów może powodować problemy interpretacyjne dotyczące zastosowania przez zakład ubezpieczeń decyzji wydanej przez organ nadzoru.	Uwaga częściowo uwzględniona Uwaga została uwzględniona w zakresie wskazania terminu na przekazanie organowi nadzoru dokumentu zawierającego poprzez uwzględnienie uwagi Komisji Nadzoru Finansowego. Przepisy dotyczące aktualizacji obowiązujących KID uregulowane zostały w art. 15 i 16 aktu delegowanego do rozporządzenia 1286/2014 dotyczącego regulacyjnych standardów technicznych (RTS). W odniesieniu do stosowania określonych środków przesłanki, zakres oraz zasady postępowania zostały szczegółowo uregulowane w rozporządzeniu 1286/2014
8.	Art. 3c ust. 1	Konfederacja Lewiatan	Pragniemy poddać pod rozważenie wprowadzenie do projektu ustawy postanowienia rozstrzygającego zbieg odpowiedzialności karnej i administracyjnej w związku z	Uwaga nieuwzględniona W ocenie projektodawcy konieczne

ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym		<p>jednym czynem stanowiącym naruszenie postanowień rozporządzenia 1286/2014.</p> <p>Wskazujemy bowiem, iż projektodawca przewidział wyposażenie KNF w uprawnienia do nakładania sankcji administracyjnych za naruszenia postanowień rozporządzenia 1286/2014 przez podmioty zobowiązane do jego stosowania (tj. podmioty zajmujące się tworzeniem i dystrybucją detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych), mimo że zgodnie z art. 22 ust. 1 akapit 2 rozporządzenia 1286/2014, państwa członkowskie mogą zdecydować o niewprowadzaniu przepisów dotyczących sankcji administracyjnych, o których mowa w akapicie pierwszym, za naruszenia podlegające sankcjom karnym na mocy ich prawa krajowego. Na uzasadnienie powyższego powołano się jedynie na lakoniczne stwierdzenie, że w ocenie projektodawcy, nie zachodzi okoliczność przewidziana w art. 22 ust. 1 akapit 2 rozporządzenia 1286/2014 upoważniająca państwa członkowskie do niewprowadzania przepisów dotyczących sankcji administracyjnych za naruszenia podlegające sankcjom karnym na mocy ich prawa krajowego (ostatnie zdanie na str. 2 uzasadnienia do projektu ustawy), bez szerszego wyjaśnienia okoliczności przemawiających za zasadnością takiego poglądu.</p> <p>Tymczasem jak się wydaje, co najmniej w pewnym zakresie naruszenie przez podmioty zobowiązane do stosowania rozporządzenia 1286/2014 postanowień tego rozporządzenia pociągać może za sobą ryzyko sankcji karnych na mocy krajowego prawa karnego. Przykładowo należy wskazać, że nie można wykluczyć, iż w pewnych przypadkach niewywiązanie się z obowiązków informacyjnych, realizacji których służyć ma opracowywanie w odpowiedniej formie oraz udostępnianie dokumentu zawierającego kluczowe informacje, kwalifikowane może być jako doprowadzenie innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia w błąd albo wyzyskania błędu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, tj. czyn spenalizowany w art. 286 § 1 Kodeksu karnego. Przyznanie KNF w takiej sytuacji dodatkowo uprawnienia do nałożenia sankcji administracyjnej rodzi zatem ryzyko multiplikowania odpowiedzialności prawnej poprzez kreowanie możliwości wymierzenia w związku z jednym czynem zarówno sankcji karnej, jak i sankcji administracyjnej.</p>	<p>wydaje się wyposażenie organu nadzoru w uprawnienie do nakładania określonych środków z rozporządzenia 1286/2014.</p> <p>Należy mieć na uwadze, iż w przypadku sankcji administracyjnych i sankcji karnych odmienny jest zakres przedmiotowy i podmiotowy odpowiedzialności (np. sankcje karne mogą być stosowane przede wszystkim w odniesieniu do osób fizycznych, natomiast rozporządzenie 1286/2014 przewiduje uprawnienie do nakładania sankcji także na osoby prawne). Z tego względu zasadnym wydaje się wyposażenie organu nadzoru w kompetencję do nakładania sankcji, o których mowa w rozporządzeniu 1286/2014.</p> <p>Ponadto, Trybunał Konstytucyjny dopuszcza zbieg odpowiedzialności administracyjnej i karnej.</p>
--	--	--	---

			<p>Powyższe budzi natomiast istotne wątpliwości natury konstytucyjnej. Wydaje się bowiem, że w demokratycznym państwie prawa (art. 2 Konstytucji RP) istnienie mechanizmów prawnych pozwalających na występowanie dwóch lub więcej rodzajów odpowiedzialności prawnej stosowanych równoległe nie powinno mieć miejsca.</p>	
9.	Art. 3c ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o nadzorze nad rynkami finanso- wym	Komisja Nadzoru Finansowego	<p>Proponowane przepisy, w ślad za brzmieniem polskiej wersji rozporządzenia PRIIP, odwołują się do „wprowadzania na rynek” produktów- inwestycyjnych. Przełożone na praktykę stosowania przepisów oznaczałoby to możliwość wydania określonych rozstrzygnięć jedynie w momencie, w którym dany podmiot nadzorowany przystępuje do oferowania określonego produktu (przy czym nie byłoby jasne, co dokładnie oznacza „wprowadzenie na rynek”, to jest jaka czynność przedsiębiorcy decyduje, że produkt należy uznać za wprowadzony). Nie wydaje się to jednak odpowiadać zamiarom prawodawcy europejskiego: w angielskojęzycznej wersji rozporządzenia PRIIP odwołano się do określenia „marketing”, które należałoby rozumieć jako „sprzedaż”, „oferowanie”. W konsekwencji przyjęć należałoby, że decyzję w przedmiocie zakazu albo zawieszenia można wydać nie tylko w momencie, w którym produkt rozpoczyna funkcjonowanie na rynku, ale także wówczas, gdy jest już od pewnego czasu dostępny dla klientów. Wymaga to odpowiedniej zmiany projektowanych przepisów, np. posłużenia się określeniem „oferowanie” zamiast „wprowadzanie na rynek”.</p> <p>Niezależnie od powyższego poddać należy pod rozważenie, aby rozstrzygnięcia określone w omawianych przepisach - przez wzgląd na skuteczność ochrony interesów klientów - miały walor wykonalnych niezależnie od możliwości ich zaskarżenia w ramach procedury administracyjnej oraz sądowno-administracyjnej. Jest to ważne w szczególności w tych przypadkach, w których decyzja miałaby walor prewencyjny, czyli byłaby wydawana jeszcze przed zaoferowaniem produktu klientom.</p>	<p>Uwaga uwzględniona poprzez zmianę wyrażenia w proponowanym art. 3c ust. 1 pkt 1 z „wprowadzania na rynek” na „proponowania”.</p> <p>Ponadto, dodano przepis stanowiący, iż wydane decyzje organu nadzoru są natychmiast wykonalne.</p>

10	Art. 3c ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym	Związek Banków Polskich	<p>W opinii ZBP przepis ten powinien zostać uzupełniona ustawy o wyraźne wskazanie:</p> <p>a) <i>chociażby ogólnych przesłanek dla Komisji Nadzoru Finansowego do podjęcia decyzji o zakazie lub zawieszenia wprowadzania na rynek detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (np. na podstawie art. 17 ust. 2 rozporządzenia (JE nr 1286/2014 w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje dotyczące detalicznych produktów zbiorowego inwestowania ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIP),</i></p> <p>b) możliwości cofnięcia przez KNF podjętych decyzji o zakazie lub zawieszeniu ww. produktów (zgodnie z art. 17 ust. 6 rozporządzenia PRIIP)</p> <p>c) skutków prawnych decyzji o zawieszeniu wprowadzania na rynek ww. produktów dla relacji prawnej/umowy pomiędzy inwestorem indywidualnym.</p> <p>Dwie pierwsze z powyższych propozycji wynikają z potrzeby wskazania w polskiej legislacji szerszego kontekstu europejskiego standardu, który stanowił jej podstawę i zapewnienia wyraźnych wskazówek interpretacyjnych dla polskiej doktryny i orzecznictwa.</p> <p>Intencją trzeciej propozycji jest uniknięcie niepewności prawnej, która niewątpliwie nastąpi w przypadku zawieszenia sprzedaży instrumentu finansowego przez organ nadzoru. Można bowiem założyć automatycznie pojawi się wówczas pytanie o status prawny, zgodność z prawem czy wręcz zasadność podtrzymywania obowiązków stron wynikających z zawartej umowy. Przy braku takiego uregulowania w umowie może dojść do sytuacji podobnej, jaka ma miejsce w przypadku zidentyfikowania wybranych przepisów w umowach z konsumentami czyli występowania w masowym obrocie konsumenckim ważnych umów, w których nie ma możliwość faktycznej do zastąpienia klauzul niedozwolonych zapisami nie wykazującymi cech abuzywności.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Rozporządzenie 1286/2014 będzie podlegało bezpośredniemu stosowaniu we wszystkich państwach członkowskich. Celem projektowanej ustawy jest jedynie zapewnienie jej stosowania na polskim rynku. Niewskazane jest zatem przenoszenie przepisów rozporządzenia do krajowego prawodawstwa.</p>
11	Art. 3c ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o	Izba Zarządzających Funduszami	<p>Dodatkowo wskazujemy, że proponowane przepisy art. 3c ust. 1 pkt 1 oraz art. 3c ust. 1 pkt 2 Ustawy powinny operować analogicznymi odesłaniami do art. 4 pkt 3 rozporządzenia nr 1286/2014, skoro w obu proponowanych przepisach mowa o „detalicznym produkcie zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowym produkcie</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

	nadzorze nad rynkiem finansowym	i Aktywami	inwestycyjnym" - patrz § 156 ust. 1 Zasad Techniki Prawodawczej. Takie odesłanie znajduje się obecnie jedynie w pierwszym z analizowanych przepisów, tj. w proponowanym art. 3c ust. 1 pkt 1 Ustawy, nie ma go natomiast w proponowanym art. 3c ust. 1 pkt 2 Ustawy. Wobec tego proponujemy dodać stosowne odesłanie w proponowanym art. 3c ust. 1 pkt 2 Ustawy.	
12	Art. 3c ust. 1 pkt 3 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym	Komisja Nadzoru Finansowego	W projektowanym przepisie mowa jest jedynie o „wskazaniu osoby odpowiedzialnej za naruszenie oraz rodzaju naruszenia”. Przepis prawa europejskiego stanowi, że omawiany środek nadzorczy jest „publicznym ostrzeżeniem” i celowe wydaje się powielenie takiego określenia w prawie polskim.	Uwaga uwzględniona
13	Art. 3c ust. 1 pkt 4 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym	Komisja Nadzoru Finansowego	Niezależnie od brzmienia polskiej wersji rozporządzenia PRIIP wydaje się, że zamiast określenia „zakaz przekazywania dokumentu” bardziej właściwe byłoby określenie „zakaz posługiwania się dokumentem”. „Przekazywanie” obejmuje zachowania wymagające aktywności podmiotu w zakresie różnych form wręczania dokumentu klientom, natomiast wydaje się, że zwrot zawarty w angielskojęzycznej wersji rozporządzenia PRIIP („order prohibiting the provision of a key information document”) obejmuje każdy przejaw zachowania, które może prowadzić do wejścia przez klienta w posiadanie dokumentu (np. pobranie ze strony internetowej). Zwrot „posługiwanie się” wydaje się wobec powyższego bardziej adekwatny. Niezależnie od powyższego w zwrocie „nakazać publikację nowej wersji dokumentu” proponuje się dodać wyraz „tego” przed wyrazem „dokumentu”.	Uwaga uwzględniona

14	Art. 3c ust. 1 pkt 5 ustawy o nadzorze nad rynkami finanso- wym	Komisja Nadzoru Finansowego	<p>Proponuje się skreślić wyrazy „odpowiedzialności” w lit. a oraz lit. b.</p> <p>Ponadto wydaje się, że nie ma przeszkód, aby maksymalne wysokości kar pieniężnych określone zostały w złotych polskich, skoro znana jest ich wartość w walucie obcej oraz kurs (zob. projektowany 3c ust. 7 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym).</p>	Uwaga uwzględniona
15	Art. 3c ust. 1 pkt 5 ustawy o nadzorze nad rynkami finanso- wym	Związek Banków Polskich	<p>Proponuje się, aby przy wdrażaniu rozporządzenia PRIIP skorzystać na polskim rynku z możliwości przewidzianej w art. 22 (zdanie drugie) tego rozporządzenia, gdzie dopuszcza się rezygnację z wprowadzania przez państwo członkowskie przepisów dotyczących sankcji administracyjnych za naruszenia podlegające sankcjom karnym na mocy krajowego prawa karnego.</p> <p>ZBP pragnie wskazać, iż w już obecnie obowiązującym brzmieniu ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przewidziano w art. 106 ust. 1 pkt 4 uprawnienie dla Prezesa Urzędu Ochrony i Konkurencji do nałożenia kar pieniężnych na przedsiębiorcę, który - chociażby nieumyślnie - naruszył zakaz określony w art. 24 tej ustawy. Zakaz ten obejmuje między innymi obowiązek udzielania konsumentom, rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji czy też proponowanie konsumentom nabycia usług finansowych, które nie odpowiadają ich potrzebom.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W ocenie projektodawcy konieczne wydaje się wyposażenie organu nadzoru w uprawnienie do nakładania określonych środków z rozporządzenia 1286/2014.</p> <p>Należy mieć na uwadze, iż w przypadku sankcji administracyjnych i sankcji karnych odmienny jest zakres przedmiotowy i podmiotowy odpowiedzialności (np. sankcje karne mogą być stosowane przede wszystkim w odniesieniu do osób fizycznych, natomiast rozporządzenie 1286/2014 przewiduje uprawnienie do nakładania sankcji także na osoby prawne). Z tego względu zasadnym wydaje się wyposażenie organu nadzoru w kompetencję do nakładania sankcji, o których mowa w rozporządzeniu 1286/2014.</p> <p>Ponadto, Trybunał Konstytucyjny</p>

				dopuszcza zbieg odpowiedzialności administracyjnej i karnej. Uprawnienie do nakładania określonych sankcji przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów należy traktować odrębnie i niezależnie.
16	Art. 3c ust. 1 pkt 5 lit. a i ust. 3 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym	Komisja Nadzoru Finansowego	Powołane przepisy projektu odwołują się do zasad nakładania kar m. in. na osoby prawne (obok osób fizycznych). Z kontekstu regulacyjnego (z treści przepisów, naruszenie których może prowadzić do nałożenia kary - zob. art. 24 ust. 1 w związku z art. 13, 14 lub 19 rozporządzenia PRIIP) należy wnieść, iż kary pieniężne mogą być nakładane nie tylko na wytwórców PRIIP (z zasady zakłady ubezpieczeń), ale także podmioty uczestniczące w procesie sprzedaży, czyli w szczególności na agentów ubezpieczeniowych. W polskich warunkach regulacyjnych i rynkowych agentami ubezpieczeniowymi mogą być zarówno osoby prawne, jak i jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej (spółki osobowe). W celu zapewnienia możliwości stosowania sankcji również względem takich podmiotów należałoby zatem odwoływać się nie tylko do osób prawnych, ale także do jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej. Wydaje się to <i>notabene</i> odpowiadać zwrotowi „legal entity” zawartemu w art. 24 ust. 2 lit. (e) pkt i) rozporządzenia PRIIP w angielskojęzycznej wersji językowej.	Uwaga uwzględniona
17	Art. 3c ust. 1 pkt 5 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym	Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami	W stosunku do proponowanego przepisu art. 3c ust. 1 pkt 5 lit. a tiret pierwsze Ustawy proponujemy zastąpienie użytego w nim określenia „przychodów netto ze sprzedaży towarów i usług oraz operacji finansowych” określeniem stosowanym w art. 64 ust. 1 pkt 4 lit. c ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości („ustawa o rachunkowości”), tj. „przychodów netto ze sprzedaży towarów i produktów oraz operacji finansowych”. Do wspomnianej ustawy o rachunkowości projektodawca odwołuje się zresztą wprost w treści samego uzasadnienia Projektu, gdzie wskazuje na konieczność dostosowania siatki pojęciowej z rozporządzenia nr	Uwaga wyjaśniona podczas konferencji uzgodnieniowej Użyte w ustawie o rachunkowości określenie „produkt” oznacza „towar” lub „usługę”.

	wym		1286/2014 do tej pochodzącej z ustawy o rachunkowości. Stąd decyzja o zastąpieniu pojęcia „całkowitego rocznego obrotu” z art. 24 ust. 2 lit. e tiret pierwsze rozporządzenia nr 1286/2014 pojęciem „przychodów w netto ze sprzedaży towarów i usług oraz operacji finansowych” w treści proponowanego art. 3c ust. 1 pkt 5 lit. a tiret pierwsze Ustawy. Tym niemniej trzeba dostrzec, że w ustawie o rachunkowości, do której odwołuje się projektodawca, nie występuje pojęcie „przychodów w netto ze sprzedaży towarów i usług oraz operacji finansowych”, lecz właśnie „przychodów netto ze sprzedaży towarów i produktów oraz operacji finansowych”. Wobec tego konieczne jest dokonanie stosownej zmiany w treści proponowanego przepisu art. 3c ust. 1 pkt 5 lit. a tiret pierwsze Ustawy.	
18	Art. 3c ust. 2 ustawy o nadzorze nad rynkem finanso- wym	Komisja Nadzoru Finansowego	Przepis wymaga skreślenia. Takiej instytucji nie przewiduje bowiem rozporządzenie PRIIP, Istotą zaleceń jako środka nadzorczego jest to, że stwarzają one warunki do sanacji stanu nieprawidłowego bez konieczności stosowania elementu represyjnego. Zalecenie stosuje się zatem zamiast innych, bardziej dolegliwych środków nadzorczych (np. kar pieniężnych) w tych przypadkach, w których organ nadzoru uzna, że wystarczy samo zobowiązanie podmiotu nadzorowanego do usunięcia stanu nieprawidłowego. Tym samym wydanie zalecenia i następnie jego wykonanie prowadzi do zakończenia zainteresowania organu nadzoru określoną nieprawidłowością. W przedmiotowym przypadku skutkowałoby to odstąpieniem od zastosowania jakiegokolwiek środka nadzorczego uregulowanego w art. 3c ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym pomimo ziszczenia się przewidzianych tamże przesłanek. Byłoby to niezgodne z oczekiwaniami prawodawcy europejskiego, który w sytuacji wystąpienia tych przesłanek nakazuje, aby organy nadzoru miały możliwość stosowania wzmiankowanych środków. Niezależnie od powyższego proponowany przepis wymaga skreślenia również z tej przyczyny, że zawiera szczątkową, niemożliwą do zastosowania regulację z tej choćby przyczyny, że nie określa przesłanek wydania zaleceń, upoważnienia do określenia terminu ich wykonania oraz skutków niewykonania.	Uwaga uwzględniona

19	Art. 3c ust. 3 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym	Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami	W odniesieniu do proponowanego przepisu art. 3c ust. 3 Ustawy proponujemy, aby użyte w przedmiotowym przepisie pojęcie „organu zarządzającego jednostki dominującej” w kontekście podmiotu zatwierdzającego ostatnie roczne skonsolidowane sprawozdania finansowe zastąpić pojęciem „organu zatwierdzającego jednostki dominującej”. Taka zmiana podyktowana jest treścią art. 3 ust. 1 pkt 7 ustawy o rachunkowości, w którym ustawodawca operuje pojęciem „organu zatwierdzającego”. Należy mieć także na uwadze art. 63c ust. 4 ustawy o rachunkowości, zgodnie z którym - roczne skonsolidowane sprawozdanie finansowe podlega zatwierdzeniu przez organ zatwierdzający jednostki dominującej. Zachowanie spójności terminologicznej w ramach Ustawy, jak również szerzej w ramach systemu prawa powszechnie obowiązującego przemawia za dokonaniem stosownej zmiany.	Uwaga uwzględniona
20	Art. 3c ust. 3 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym	Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami	Dodatkowo, proponujemy, aby w proponowanym przepisie art. 3c ust. 3 Ustawy po zdaniu pierwszym dodać zdanie drugie, w którym doprecyzowane zostaną czynniki brane pod uwagę przez Komisję Nadzoru Finansowego przy wymierzaniu kary pieniężnej opisanej w proponowanym przepisie art. 3c ust. 1 pkt 5 lit. a tiret pierwsze w stosunku do osoby prawnej, w tym zwłaszcza takiej, która jest jednostką dominującą albo jednostką zależną jednostki dominującej zobowiązanej do sporządzania skonsolidowanego sprawozdania finansowego. W ocenie Izby, przy wymierzeniu opisanej kary pieniężnej Komisja Nadzoru Finansowego powinna kierować się zasadą proporcjonalności, tj. brać pod uwagę rozmiar prowadzonej przez dany podmiot działalności i jego zdolność do poniesienia nałożonej kary. Zdaniem Izby proponowane rozwiązanie jest spójne z treścią rozporządzenia nr 1286/2014 i nie wykracza poza opcję narodową przewidzianą w art. 24 ust. 2 tego rozporządzenia. Stanowi także dopełnienie art. 25 rozporządzenia nr 1286/2014, w którym zawarty jest katalog „istotnych okoliczności” branych pod uwagę przez właściwy organ przy stosowaniu sankcji i środków administracyjnych. Proponujemy zatem dodanie w proponowanym przepisie art. 3c ust. 3 Ustawy zdania drugiego o stosownej treści.	Uwaga uwzględniona poprzez dodanie nowego ustępu zapewniającego stosowanie zasady proporcjonalności przy wydawaniu decyzji o zastosowaniu sankcji.

21	Art. 3c ust. 4 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym	Komisja Nadzoru Finansowego	<p>W projektowanym przepisie trzy kwestie wymagają doprecyzowania. Po pierwsze, w projektowanym przepisie wskazano na ogłoszenie decyzji w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego, tymczasem w rozporządzeniu PRIIP (art. 29 ust. 1) mowa jest o publikacji decyzji na stronie internetowej właściwego organu. Powstaje pytanie, że intencją projektodawcy jest, aby projektowany przepis stanowił swoistą implementację art. 29 rozporządzenia PRIIP, czy też jest to instytucja odrębna od publikacji decyzji na stronie internetowej organu nadzoru. Wskazać należy w tym miejscu, że nie zachodzi szczególna potrzeba ogłaszania decyzji w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego, w szczególności nie byłaby w tym zakresie uzasadniona analogia do projektowanego art. 3d ust. 3 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym (obecnie jeszcze art. 366 ust. 4 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej). W tym ostatnim przypadku ogłoszenie decyzji w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego jest niezbędne dlatego, że często będą to decyzje nie skierowane do imiennie oznaczonego adresata (tzw. decyzje ogólne) i ogłoszenie stanowi substytut ich doręczenia. Tymczasem na gruncie projektowanego przepisu chodzi o rozstrzygnięcia, które zawsze mają skonkretyzowanego adresata.</p> <p>Po drugie, w projektowanym przepisie pominięto zawarty w rozporządzeniu PRIIP zwrot wskazujący, iż ogłoszenie decyzji dotyczy sytuacji, w której nie „nie ma odwołania”. Pod rozważę oprócz ewentualnego uzupełnienia projektowanego przepisu w tym zakresie poddać należy doprecyzowanie, czy chodzi o brak odwołania w ramach postępowania administracyjnego, czy też brak możliwości zaskarżenia do sądu administracyjnego (z uwagi na upływ terminu albo uprzednie wyczerpanie drogi sądowej).</p> <p>Po trzecie, w projektowanym przepisie mowa jest, że decyzje „podlegają ogłoszeniu”, co oznacza, że upubliczniona zostanie całość ich treści (w tym osnowa oraz uzasadnienie). Tymczasem na gruncie rozporządzenia PRIIP (art. 29 ust. 1 akapit drugi) ogłoszenie na stronie internetowej dotyczy przede wszystkim rodzaju i charakteru naruszenia oraz danych identyfikacyjnych osób odpowiedzialnych. Rozważyć należy, czy taka rozbieżność jest uzasadniona.</p>	<p>Uwaga uwzględniona poprzez przyjęcie uwagi Rządowego Centrum Legislacji dot. odwołania się do art. 29 rozporządzenia 1286/2014.</p>
----	---	-----------------------------	---	---

22	Art. 3c ust. 5 ustawy o nadzorze nad rynkami finanso- wym	Komisja Nadzoru Finansowego	<p>W projektowanym przepisie należy wprost wskazać, że określona tamże czynność organu nadzoru następuje w drodze decyzji.</p> <p>Ponadto porównując projektowany przepis z art. 24 ust. 4 rozporządzenia PRIIP należy stwierdzić następujące rozbieżności, które wymagają wyeliminowania:</p> <ul style="list-style-type: none"> * na gruncie projektu przepis ma zastosowanie jedynie odnośnie podmiotu, do którego wcześniej została skierowana decyzja, o której mowa w ust. 1. Tymczasem w rozporządzeniu PRIIP mowa jest o możliwości określonego zobowiązania twórcy PRIIP lub osoby doradzającej w zakresie PRIIP lub go sprzedającej, niezależnie od tego, czy jest adresatem wcześniejszej decyzji sankcyjnej; • w rozporządzeniu PRIIP wyraźnie przewiduje się, że skierowane do zainteresowanych inwestorów indywidualnych zawiadomienie musi być bezpośrednie. Brak takiego zapisu może generować pytania o dopuszczalność wykonania obowiązku poprzez zawiadomienia pośrednie (np. poprzez ogłoszenia); • w projektowanym przepisie mowa jest ogólnie o zawiadomieniu o możliwości złożenia skargi oraz wystąpienia z roszczeniem odszkodowawczym. W rozporządzeniu PRIIP napisano precyzyjnie, że zawiadomienie powinno być m. in. o tym, „gdzie” można złożyć skargę czy wystąpić z roszczeniem. <p>Powstaje nadto wątpliwość, czy to organ nadzoru powinien określać konkretnie treść zawiadomienia, czy też powinien ograniczyć się do nałożenia obowiązku skierowania zawiadomienia, zaś jego konkretną treść określi podmiot zobowiązany. Przepisy prawa powinny tą kwestię rozstrzygać jednoznacznie, ponieważ dotyczy to treści i rozmiarów obowiązków nakładanych na adresatów norm prawnych.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Projekt ustawy, w ślad za rozporządzeniem 1286/2014 nadaje Komisji Nadzoru Finansowego uprawnienie do zobowiązania ukaranego podmiotu do wystosowania określonego zawiadomienia. Zawiadomienie te powinno zawierać określone w projekcie ustawy. Natomiast konkretną treść zawiadomienia powinien określić sam podmiot ukarany.</p>
23	Art. 3d ustawy o nadzorze nad rynkami	Komisja Nadzoru Finansowego	<p>W ocenie organu nadzoru o ile trafnie przewiduje się przeniesienie do ustawy o nadzorze nad rynkami finansowym regulacji zawartej dotychczas w art. 366 ust. 1 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o tyle pozostawić należy w mocy art. 366 ust. 2-4 tej ostatniej ustawy. Regulacje te dotyczą bowiem wyłącznie rynku ubezpieczeniowego (kompetencji organu</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

	finansowym oraz art. 2 projektu ustawy zmieniającej		nadzoru w zakresie ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych) i powinny znajdować się w odpowiedniej ustawie „sektorowej”.	
24	Art. 3d ust. 4 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym	Komisja Nadzoru Finansowego	<p>W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, że proponowany przepis przewiduje obowiązek podmiotów nadzorowanych będących wyłącznie zakładami ubezpieczeń, a zatem powinien on się znajdować w odpowiedniej ustawie „sektorowej”, to jest w ustawie o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (jako dodatkowy ustęp w art. 366 albo w art, 335 jako ust. 5a).</p> <p>Wydaje się, że przepis powinien dotyczyć wszelkich przypadków oferowania ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych na terytorium Polski, w tym również przez zagraniczne zakłady ubezpieczeń mające siedziby w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej. Poddaje się pod rozważenie przesądzenie tego jednoznacznie w brzmieniu przepisu (np. poprzez zwrot „Zakład ubezpieczeń wykonujący działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej...”).</p> <p>Ponadto obowiązek kierowany do adresatów norm prawnych powinien być określony w sposób precyzyjny, a jego wprowadzenie powinno odznaczać się przydatnością praktyczną (w tym przypadku powinno umożliwiać organowi nadzoru reakcję nadzorczą - przynajmniej opartą na wstępnej ocenie - zanim produkt będzie faktycznie zaoferowany klientom). Z tego względu należy sprecyzować, w jakim terminie (z jakim wyprzedzeniem) dokument zawierający kluczowe informacje powinien być przekazany organowi nadzoru. Organ nadzoru postuluje, aby było to 30 dni przed wprowadzeniem ubezpieczeniowego produktu inwestycyjnego do obrotu (odnotować należy <i>notabene</i>, że zwrot „wprowadzenie do obrotu” nawiązuje wprost do brzmienia art. 5 ust. 2 rozporządzenia PRIIP, w przeciwieństwie do zwrotu „wprowadzenie na rynek” zaproponowanego w projekcie ustawy).</p>	Uwaga uwzględniona
25	Uzasadnie	Narodowy	w „Uzasadnieniu”	Uwaga uwzględniona

	nie	Bank Polski	<ul style="list-style-type: none"> – na str. 1 w pierwszym wierszu od góry dwukrotnie zamieszczono treść „o zmianie ustawy”, – na str. 1 w siódmym wierszu od dołu przed treścią „nadzorce nad rynkiem finansowym” należy dodać literę „o”, na str. 1 w czwartym wierszu od dołu po treści „przepis art. 3b” należy skreślić wyraz „realizuje”. 	
26	OSR	Narodowy Bank Polski	<p>w „Ocenie skutków regulacji”</p> <ul style="list-style-type: none"> – w pkt 2 dwukrotnie zamieszczono treść „z dnia”, a przed treścią „nadzorce nad rynkiem finansowym” należy dodać literę „o”, – w pkt 4 dla grupy „Zakłady ubezpieczeń, wykonujące działalność w zakresie ubezpieczeń działu I” podano stan na 30 września 2017 r. Jeżeli jest to prognozowana liczba, należy to zaznaczyć. Zwracamy przy tym uwagę, że dla grup: „Brokerzy ubezpieczeniowi” i „Agenci ubezpieczeni” podano stan na 31 grudnia 2015 r. 	Uwaga uwzględniona
27	OSR	Komisja Nadzoru Finansowego	<p>Ocena skutków regulacji w punkcie 6. „Wpływ na sektor finansów publicznych” w części „Źródła finansowania” zawiera stwierdzenie, iż cyt. <i>„Projektowane regulacje będą miały wpływ na działalność KNF. Zadania nałożone na KNF powinny zostać zrealizowane w ramach obecnych zasobów kadrowych Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego. Zadania nałożone na KNF będą finansowane w ramach posiadanych środków (część 70 ustawy budżetowej) i nie będą wymagały dodatkowych nakładów finansowych.”</i> Zapis ten pozostaje w sprzeczności z sygnalizowaną przez KNF w piśmie z dnia 21 października 2016 r. (DPP/WOPIII/024/20/11/2016) koniecznością zwiększenia zasobów organizacyjnych UKNF w związku z nowymi zadaniami. Już wstępna ocena zakresu zadań, które organ nadzoru będzie zobligowany realizować jako właściwy organ w rozumieniu rozporządzenia PRIIP, każe uznać, iż obecne zasoby kadrowe UKNF będą niewystarczające. Rozporządzenie PRIIP, przyznając właściwym organom krajowym kompetencje do nakładania określonych sankcji w przypadku naruszenia obowiązków wynikających z tego aktu, czyni te organy pośrednio odpowiedzialnymi za zapewnienie, by w obrocie znajdowały się tylko takie dokumenty zawierające kluczowe informacje, które w sposób dokładny, rzetelny,</p>	Przedmiotowa uwaga może być rozważana w czasie prac nad ustawą budżetową określającą liczbę etatów w Urzędzie Komisji Nadzoru Finansowego

		<p>jasny i nie wprowadzający w błąd przedstawiają dany produkt. Stąd też można wnosić, że właściwe organy - w tym KNF - są zobligowane do podejmowania działań, które będą służyły realizacji tego zadania. Zakładając, że omawiany projekt wejdzie w życie w proponowanym kształcie, KNF będzie zobowiązana do ustalenia i zapewnienia funkcjonowania wewnątrz UKNF co najmniej:</p> <ul style="list-style-type: none"> - procesu sprawdzenia sposobu publikacji dokumentów zawierających kluczowe informacje przez wytwórców PRIIP (art. 5 ust. 1 rozporządzenia PRIIP), - procesu pozyskiwania dokumentów zawierających kluczowe informacje, ich ewidencjonowania i przyporządkowywania do właściwych produktów, które będą wprowadzane do obrotu na terytorium Polski (art. 5 ust. 2 rozporządzenia PRIIP), - procesu analizy dokumentów zawierających kluczowe informacje pod kątem spełniania wymogów wskazanych w art. 6, art. 7, art. 8 ust. 1-3, art. 9 i art. 10 ust. 1 rozporządzenia PRIIP <ul style="list-style-type: none"> - procesu analizy dokumentacji produktów w przypadkach, w których istnieją uzasadnione przyczyny, by dążyć do wydania zakazu wprowadzenia lub nakazu wstrzymania wprowadzenia PRIIP na rynek, lub wydania innego rozstrzygnięcia wskazanego w projektowanym art. 3c ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym. Wdrożenie tych procesów wymagać będzie jak się wydaje zarówno prac o charakterze informatycznym, jak i wzmocnienia kadrowego UKNF. 	
--	--	--	--

2. Omówienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym³.

Nie dotyczy

3. Omówienie uwag w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

³ W przypadku braku konieczności zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym należy wpisać „nie dotyczy”

Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad ustawą w ww. trybie.